

Spm. nr. US 26**Kirsten Jacobsen (FP):**

Er det et udtryk for regeringens sociale menneskesyn, at vi nu kommer til at opleve, at en stor gruppe af ældre, syge og nedslidte mennesker bliver udsat for en voldsom forringelse af deres levevilkår, når det så i den samme finanslov ikke alene er svært, men aldeles umuligt at finde et forslag, som fjerner den helt urimelige livsvarige pension til ministre, som man uanset alder kan opnå, blot man har været minister i 1 år?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal ikke skjule, at jeg synes, det er utrolig plat og meget forudsigeligt, at fru Kirsten Jacobsen i denne sammenhæng for vel tyvende gang fremdrager sine betragtninger om ministerpensionen. Dem har de fleste af Folketingets partier udtrykt en holdning til, nemlig at den ordning skal reformeres i en større sammenhæng, og det har jeg indtrykket af nu omsider er ved at bevæge sig.

Det har jo ærlig talt ikke meget med denne sag at gøre, men måske en lille smule med den ekstremt populistiske, ubehagelige linje, som fru Kirsten Jacobsen altid dyrker i sin politiske virksomhed.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kan godt ske, at finansministeren synes, det er plat, men jeg er overbevist om, at den efterlønsmodtager, som har tilrettelagt hele sin alderdom på de garantier, man har modtaget af regeringen, eller den efterlønsmodtager, som nu får forringet sine levevilkår, synes, at det om ikke andet ville være udtryk for en god politisk moral, hvis det var sådan, at regeringen opfyldte det løfte, som den gav befolkningen, da vi havde debatten om ministerpensionen i 1994.

Jeg vil gerne spørge finansministeren, hvornår regeringen har tænkt sig at gå foran med et godt eksempel og i hvert fald selv tage initiativet til at fjerne den urimelighed i stedet for at nedstemme Fremskridtspartiets forslag 4 år i træk.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg tror, at svaret fremgik meget klart af ordførertalerne forleden dag, da fru Kirsten Jacobsens forslag var til første behandling. Var det syvende gang?

Den nuværende ministerpensionsordning er forældet, og der er en meget udtalt vilje til, at vi skal have en reform af den samlede aflønning af og pensionsordning for ministre. Men det har ærlig talt ikke meget med resten af historien at gøre.

Frank Dahlgaard (KF):

Kan finansministeren bekræfte, at de årgange, som i dag er på efterløn, er de meget små fødselsårgange fra 1930'erne, og at de allerstørste fødselsårgange, vi overhovedet har oplevet i Danmark og formentlig nogen sinde oplever, som både finansministeren og jeg tilhører, er dem, der kommer på efterløn om 7-8 år?

Der er altså ikke tale om nogen jævn tilgang til en efterlønsordning, men om en nærmest dramatisk eksplosion i løbet af 6-7 år, og det er derfor, at et ansvarligt flertal i Folketinget har fundet det påkrævet at gøre noget.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Ja, det er jo korrekt. Jeg tror, vi tilhører samme årgang, nemlig 1946. Vi var 96.000 babyer, og de fleste af dem er der endnu. De fylder meget, og det er klart, at de vil fylde ganske voldsomt i det offentlige overførselssystem, når vi kommer 10-15 år frem.

Det er den forsørgerbyrdediskussion, vi har haft i mange forkældninger, og som jo dybest set, hvis den skal håndteres fornuftigt, først og fremmest handler om, at vi bruger tiden nu på at nedbringe offentlig gæld, så næste generation ikke både skal trækkes med vores forsørgelse og renterne af vores gæld, og at vi fører en økonomisk politik, der maksimerer antallet af nye konkurrencekræftige arbejdspladser i Danmark. Så kan det hele overkommes.

Men historien handler jo også om, at de, der har kræfterne, de, der har uddannelserne, gerne må holde lidt længere ud end til 60 år og gerne må trække sig lidt langsommere og mere gradvist tilbage fra arbejdsmarkedet, hvis vi skal have det hele til at gå op, og hvis vi også skal have råd til at udbygge de væsentlige offentlige serviceområder sygehuse, uddannelse, børnepassning og ældreomsorg.

Det er en prioriteringsdiskussion, og den prioriteringsdiskussion skærpes i lyset af befolkningsudviklingen, således som hr. Frank Dahlgaard påpegede.